

Zuster White schrijft over de neiging tot zelfmoord: „Velen leven voort in zorgeloze bevrediging van eigen lusten tot ze zulk een afkeer hebben van het leven dat ze zichzelf doden. Dansend en zwelgend, rokend en drinkend, toegevend aan hun hartstochten, gaan ze als een rund naar de slachter. Satan is hard aan het werk in onze bevolkte steden . . . Satan voert hen op een pad van vrolijkheid en genotzucht, van eten en drinken. Hij wekt hun eerezucht om zichzelf te verhelfen. Stap voor stap bereikt de wereld de toestanden, die bestonden in de dagen van Noach.” Id.

In de Review, het officieel kerkblad der Zevende-Dags Adventisten, waarschuwde ze:

„Ellende, aardbevingen, overstromingen, rampen te land en ter zee zullen toenemen. God ziet heden op deze wereld, zoals Hij de wereld zag in de tijd van Noach. Hij zendt heden Zijn boodschappers zoals Hij dat deed in de dagen van Noach.” R & H 11 dec. 1900.

Drie jaar later verkondigde ze:

„O, dat Gods volk zich bewust was van de naderende verwoesting van duizenden steden, die zich vrijwel geheel hebben overgegeven aan afgodendienst.” Evangelism, 29.

Herhaaldelijk waarschuwde ze door woord en geschrift:

„Ik heb opdracht om te verklaren dat steden vol overtreding, en uitermate zondig verwoest zullen worden door aardbeving, door vuur en door overstromingen. Heel de wereld zal gewaarschuwd worden dat er een God is, Die Zijn autoriteit als God zal manifesteren.” Evangelism, blz. 27.

Door woord en geschrift waarschuwde ze twee steden die minder dan honderd mijl van haar huis in Sint Helena, Californië, verwijderd waren, met de voorzegging:

„Spoedig zullen deze steden te lijden hebben van Gods oordelen. San Francisco en Oakland zijn geworden als Sodom en Gomorra, en de Here zal ze in Zijn gramschap bezoeken.” Id. 403, 404.

Meerderden gaven acht op de waarschuwing en verhuisden met hun gezinnen uit San Francisco en Oakland naar verder gelegen plaatsen. Onder hen waren verschillende niet-Adventisten. Zij, die bleven, werden spoedig herin-

nerd aan de voorspelling van rampen. Op 18 april 1906 werd San Francisco grotendeels verwoest door een aardbeving, gevolgd door een brand, en Oakland en andere steden hadden ook te lijden.

De voorspelling van 1890 – De storm komt op

In een boodschap, gepubliceerd in de Signs of the Times van 21 April 1890 voorspelde Ellen White plechtig:

„De storm steekt op, en we moeten beveiligd zijn voor zijn geweld, door berouw te tonen jegens God en geloof te hebben in onze Here Jezus Christus. De Here zal opstaan om de aarde hevig te schudden. Aan alle kanten zullen we moeilijkheden zien. Duizenden schepen zullen in de diepte van de zee verdwijnen. Hele vloeten zullen ondergaan, en mensenlevens zullen bij miljoenen geofferd worden. Branden zullen plotseling uitbreken, en geen menselijke poging zal ze kunnen blussen.

De paleizen der aarde zullen door het geweld der vlammen verteerd worden. Spoorwegongelukken zullen toenemen; verwarringen, botsingen en dood zonder waarschuwing zullen op de grote verkeersaders plaatsvinden. Het einde is nabij, de genadetijd sluit spoedig. O, laa ons God zoeken terwijl Hij te vinden is, laat ons Hem aanroepen terwijl Hij nabij is!” Messages to young people, blz. 89, 90.

Voor ons klinken deze woorden niet zo vreemd, maar voor 1890 waren ze gedurfd. Toen was er een tijd van vrede, en mensen verwachtten een blijvende vrede. Ze zaggen uit naar een ‚millennium‘, waar geen oorlog meer zou zijn. De voorspelling van zuster White, met de oproep zich voor te bereiden op de hevigheid van de komende storm, vormde een treffende tegenstelling met de optimistische geest van die tijd. In een wereld vol hoop scheen ze een onheilsprofeet.

Opnieuw waarschuwde Ellen G. White in het kerkblad in 1904:

„Spoedig zullen grote moeilijkheden ontstaan onder de volken – moeilijkheden die eerst bij de komst van Jezus een einde zullen nemen.” R & H 11 febr. 1904.

Enkele jaren later brak de Eerste Wereldoorlog uit, en